

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 21. december 2021

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 168 (Alm. del), som Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg har stillet til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri den 15. november 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål nr. 168 (Alm. del) fra Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg

”Vil ministeren kommentere de i mail fra foreningen ”Stop vanrøgt af dyr bag hegn” rejste spørgsmål og problemstillinger, og ministeren svare på, hvilke initiativer ministeren vil tage? Der henvises til MOF alm. del – bilag 86.”

Svar

Henvendelsen fra foreningen Stop vanrøgt af dyr bag hegn vedrører dyrevelfærdslovens § 20 a, som omhandler muligheden for at dispensere fra lovens § 3 og § 9, stk. 1-2, om fodring og vanding mv. og tilsyn for så vidt angår bestemte dyrehold, der udsættes i en nationalpark. Foreningen anfører, at der i forhold til de dyr, der udsættes i de kommende nationalparker, dispenseres fra dyrevelfærdslovens tilsynsforpligtelse, så dyrene ikke har krav på daglige tilsyn på individniveau, men jævnlige tilsyn på bestandsniveau. Det anføres endvidere, at dyrevelfærdslovens § 2 om forsvarlig behandling af dyr mere eller mindre er sat ud af kraft.

Jeg anerkender den bekymring, som foreningen Stop vanrøgt af dyr bag hegn rejser i henvendelsen, og jeg har stor forståelse for, at foreningen gerne vil sikre sig, at dyr i de kommende nationalparker til enhver tid har det godt. Jeg mener samtidig, at dyrevelfærdslovens § 20 a giver mulighed for stille de rigtige vilkår og betingelser om de forhold, der skal være og efterleves i nationalparkerne, så dyrene kan holdes der på forsvarlig vis. Når nationalparkerne bliver etableret, vil dyrebestandene blive fulgt tæt. Det gælder både i forhold til dyrenes velfærd og deres indvirkning på biodiversiteten. Eventuelle dispensationer fra dyrevelfærdslovens § 3 og § 9, stk. 1-2, vil, som anført ovenfor, blive givet af Fødevarestyrelsen på bestemte vilkår og betingelser, og det vil blive kontrolleret, at disse vilkår overholdes. Der må ikke blive tale om, at dyr sulter. Der skal være planer for, hvordan bestandene skal reguleres, og hvordan der skal ageres, hvis der opstår situationer med fødemangel på arealerne.

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har jeg desuden indhentet en udtalelse fra Fødevarestyrelsen, der har oplyst følgende:

”Der gælder et ansvar for de dyr, der udsættes i en nationalpark, og som holdes under hegn. Lovgivningen om nationalparker, herunder bestemmelsen i dyrevelfærdslovens § 20 a, giver ikke

m ulighed for at dispensere fra dyrevelfærdslovens § 2 om , at dyr er levende væsener og skal behandles for svarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe.

Dyrevelfærdslovens § 20 a giver mulighed for at dispensere fra dyrevelfærdslovens § 3 og § 9, stk. 1-2, som om handler henholdsvis fodring og vanding mv. og tilsyn. Dispensationen kan gives til bestemte dyrehold, der udsættes i naturnationalparker og dyrenes afkom. En eventuel dispensation kan alene gives på bestemte vilkår og betingelser. Herunder vil der blandt andet blive stillet krav til arealets beskaffenhed og dyrenes robusthed samt vilkår om tilsyn, f.eks. at tilsynet udføres af kompetent personale med kendskab til de relevante dyrearters adfærd, huldscoring mv. En dispensation i medfør af dyrevelfærdslovens § 20 a, giver mulighed for, at der kan føres jævnlige tilsyn med dyrene på bestandsniveau fremfor på individniveau. Der er endvidere mulighed for at dispensere fra kravet i bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af heste, om at alle heste skal tilses dagligt. Tilsynet skal dog stadig sikre, at dyr, der er syge eller tilskadedkomne, opdages tid nok til, at de aflives uden unødigt ophold, hvis det vil være uforsvarligt at lade dyrene leve uden passende behandling eller pleje. Tilsynet skal kunne sikre, at dyrenes velfærd ikke kompromitteres. Dette gælder for det enkelte dyr og kan ikke være en gennemsnitsbetragtning, som anført i det tænkte eksempel 2 i henvendelsen.

Som det endvidere fremgår af miljøministerens besvarelser af 25. maj 2021 af spørgsmål nr. 46 og 47 (MOF L 229), så vil der, i forbindelse med en dispensation efter dyrevelfærdslovens § 20 a til at udføre jævnlige tilsyn på bestandsniveau i de kommende naturnationalparker, blive stillet vilkår om en minimumsfrekvens for tilsynet med kreaturer og heste i perioder med risiko for fødemangel. Endvidere vil der skulle stilles vilkår om en minimumsfrekvens for heste i en eventuel folingssæson inklusiv den sidste måned af drægtighedsperioden. Ved en sådan minimumsfrekvens forstås, at tilsyn udføres hver anden dag eller hyppigere.

I forhold til de eksempler, som foreningen har anført i henvendelsen, kan det oplyses, at det vil være en konkret vurdering, om tilsynet med dyrene har været tilstrækkeligt, herunder om vilkårene for en dispensation er overholdt. Der vil aldrig blive tale om gennemsnitlige huldvurderinger, idet der skal tages hensyn til de svageste dyr i flokken. Er der dyr, der er for magre, kan det således ikke opvejes af, at hovedparten af dyrene er i passende huld. Skulle det ulykkeligvis ske, at dyr lider overlast, uanset om det skyldes manglende tilsyn, vil det være en konkret vurdering i den enkelte sag, om der er grundlag for strafforfølgning. I sidste ende er det domstolene, der afgør, om der er sket en overtrædelse af dyrevelfærdsloven, herunder lovens § 2. Det bemærkes endvidere, at tilsidesættelse af et vilkår for en dispensation kan straffes med bøde, og at en dispensation vil kunne tilbagekaldes, når særlige forhold taler herfor.”

Rasmus Prehn

/

Paolo Drostby